هو العزیز القیّوم العالی العلیم

هذا ذکر من اللّه الی الّذین هم کسّروا اصنام انفسهم بتقوی اللّه و حفظوا امانات اللّه فی صدورهم و کانوا بالعدل امینا فسوف ینصرهم اللّه بجنود من الملائکه و یرفعهم الی مقام قرب علیّا ان یا جمال القدم ذکّر العباد بما نزّل علیک فی الحین لعلّ یتوجّهون الی رفرف قدس کریما قل یا قوم اتّقوا اللّه و لا تفسدوا فی الأرض و لا یجادل احد احداً و کونوا فی دین اللّه وحیدا ایّاکم ان تجعلوا الدّنیا وطناً لأنفسکم فاقصدوا الی وطن عزّ قدیما طهّروا قلوبکم عن الحسد و البغضآء لتلاقوا ربّکم الرّحمن بقلب طاهر زکیّا ثمّ قدّسوا السنتکم عن السّبّ و لا تغتبوا الّذین هم سرعوا بأرجلهم و قلوبهم الی رضوان اسم بهیّا قل انّ الّذین تموّجت فی قلوبهم ابحر الحبّ اولئک لن یشتغلوا بذکر الممکنات و کانوا فی ابحر الانقطاع غریقا و اذا تتلی علیهم آیات اللّه خشّعت ابصارهم و تستضیء وجوههم کلؤلؤ قدس منیرا اولئک هم الّذین نصروا اللّه بارئهم بما کانوا مقتدراً علیه فسوف ینصرهم اللّه بکلّ نصر بدیعا قل یا قوم اتّقوا اللّه ثمّ امشوا علی اثر اقدام هؤلآء و لا تعقّبوا هوائکم و لا تتّخذوا للّه فی انفسکم شریکا و لا تتّبعوا کلّ همج رعاع فتوجّهوا الی وجه قدس جمیلا ثمّ اجهدوا فی دین اللّه لتعرفوا امر اللّه بقلوبکم و عیونکم و لا تسلکوا سبل وهم تقلیدا یا قوم فاستحیوا عن اللّه و لا تکونوا کالّذین هم اعرضوا عن وجهه ثمّ اتّبعوا کلّ شیطان مریدا فاسلکوا فی سبل اللّه الّتی کانت بالعدل مستقیما ایّاکم ان تشرکوا باللّه لا تختلفوا فی احکام اللّه و لا تکوننّ فی الأرض جبّاراً شقیّا فأصلحوا ما وقع بینکم من الاختلاف و کونوا اخواناً علی سرر التّوحید مکینا ثمّ اوصیکم حینئذ و اتّخذ اللّه فی ذلک بینی و بینکم شهیدا ایّاکم ان تختلفوا فی الّذی وعدتم به فی الکتاب و کان فی اللّوح حتماً مقضیّا ثمّ اعلموا بأنّ الّذی سمّی فی البیان بمن یظهر انّه سیأتی بالحقّ فی قیامة الأخری و کان اللّه علی ذلک کفیلا و انّه یوفی وعده و یأتی به فی یوم الّذی فیه ترتفع سدرة البیان الی غایة عزّ رفیعا اذاً تغنّ ورقآء البدع و ترنّ حمامة القدس و یأتی اللّه فی ظلل ظلیلا کذلک نلقیکم الحقّ و نذکّرکم بأحسن ذکر منیعا لئلّا تظنّوا فی قلوبکم ظنون الجهلآء و لا تضلّوا عن الصّراط و لا تکوننّ عن کوثر اللّه بعیدا

اتّقوا اللّه یا ملأ البیان و لا تتوهّموا فی نفوسکم و لا تتّخذوا احد مقامه لأنّ ذلک خطآء کبیرا و اذا جآء الوعد انّه یظهر بالحقّ کیف یشآء و یبدع کلّ من فی السّموات و الأرض بکلمة امر بدیعا و ینصر من یشآء من عباده و کان نصره علی المؤمنین قریبا و الّذین هم یأتون من قبل ان یرتفع شجرة البیان اولئک ادلّآء علی انّه لا اله الّا هو و کذلک کان الأمر قضیّا و فی تلک الأیّام ما ظهر حکم من الأحکام و ما اثمرت شجرة الّتی غرست فی البیان من لدن علیم حکیما بل ما تورّقت الشّجرة فکیف ثمرتها ان انتم بحکم اللّه خبیرا فاعلموا بأنّ الزّرع من قبل ان ینبت و یصیر سنبلات لم یکن وقت الحصاد ان انتم فی حکمة الصّنع بصیرا و اذا اخرج شطأه فاستغلظ و بلغ الی الغایة اذاً یحصدوه العباد و یعیشون به فی ایّام عدیدا و کذلک فاعرفوا حکم شجرة الأمر اذا ارتفعت الی غایة القصوی و اثمرت بثمرات البدیع اذاً یأتی من یأخذ ثمراتها و من دون ذلک لم یکن ابداً و کان اللّه و انبیائه و رسله علی ذلک شهیدا

فسبحانک اللّهمّ یا الهی استغفرک حینئذ عمّا اکتسبت ایدای بین یدیک و عمّا جری علیه قلمی و انّک انت بعبادک رحیما لأنّی یا الهی حدّدت امرک الّذی لن ینبغی لأحد ان یتنفّس فیه فکیف حدود الّتی تحدث عن هیاکل جهل بعیدا و اشهد حینئذ بأنّک انت القادر علی ما تشآء و لم یکن اختیارک بید احد بل انّک انت المختار فیما تشآء و انّک بکلّ شیء حکیما فوعزّتک یا الهی لو ترید ان تأتی فی الحین بمظهر نفسک لتکون مقتدراً فی ذلک و انّی لأکون فی ذلک علی یقین مبینا و اعترف بین یدیک بأنّک انت القادر فی فعلک تظهر ما تشآء و تستر ما تشآء و انّک علی کلّ ما ترید قدیرا لا تسأل عمّا تفعل و لن یمنعک شیء عن ارادتک و انّک علی کلّشیء محیطا و انّی فوعزّتک القیت لعبادک ما وجدته من سننک لئلّا یفسدوا امرک الّذی ارفعته الی مقام عزّ حمیدا اذاً فاعف عنّی بجودک ثمّ اغفر لی و لا تجعلنی فی امرک مریبا ثمّ وفّقنی و عبادک بأن لا یردوا

علیه فی ایّامه ما وردوا علی جمالک العلیّ من قبل و علی عبده هذا و انّک انت بکلّ ذلک علیما فوعزّتک یا محبوبی انّی اصالح مع خلقک من قبلک بأنّهم ان لن یؤمنوا بک فی یوم قیامک بمظهر نفسک لن یعترضوا علیه و لا یؤذونه بأیدیهم و قلوبهم و بما فی انفسهم من الحسد و البغضآء کما اجد الیوم من کلّ صغیر و کبیرا

ان یا رؤسآء البیان خافوا عن اللّه و لا تمنعکم الرّیاسة عن هذا الفضل فی هذا الیوم و لا تستکبروا علی اللّه بما عندکم ثمّ اسرعوا الی شاطئ اسم بدیعا و لا تطمئنّوا فی ذلک الیوم لا بأعمالکم و لا بأفعالکم فاطمئنّوا بفضل الّذی یستشرق عن افق قدس لمیعا ولو انّی اشاهد حینئذ بأنّ بعض منکم یأخذون التّسابیح بأیادیهم و یذکرون بها اللّه ثمّ یفتون علی اللّه الّذی خلقهم فی کلّ صباح و عشیّا ان یا رؤسآء البیان انصفوا باللّه فی انفسکم فی ذلک الیوم و لا تکونوا مکّاراً لئیما فواللّه ان لن تؤمنوا به فی یومه و بهذا العبد الّذی ینطق عنه بالحقّ فی هذه الأیّام لن ینفعکم شیء لا من قلیل و لا من کثیرا هل تعرضون عن الحقّ و تقنعون فی انفسکم بأن یتّبعوکم النّاس فبئس ما تتّجرون به و ما تربحون فی ذلک علی قدر نقیر و قطمیرا فواللّه انا ارضی بأن تقتلونی فی هذه الأیّام و لا اسألکم عن دمی ان لن تعترضوا علی اللّه فی یوم الّذی کان بالحقّ مأتیّا اذاً تبکی عینی و یرجف قلبی و تضطرب نفسی و یرتعش یدی ممّا یرد علیه من هؤلآء الظّالمین جمیعا فینبغی ان اتمّ القول لأن لم یکن فی الملک اذن سمیعا الّا الّذین هم یسمعون هذه الآیات و تفیض عیونهم من الدّمع فی حبّ اللّه و اولئک اقلّ من کبریت الأحمر فی هذه الأیّام الّتی کان اسم اللّه بین النّاس حزینا ح‌سین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.